

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Niewykonanie zobowiązań wynikających z art. 12 ust. 6 dyrektywy Rady 92/49/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie oraz zmieniającej dyrektywy 73/239/EWG i 88/357/EWG (trzecia dyrektywa w sprawie ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie) (Dz.U. L 228, str. 1) i art. 14 ust. 5 dyrektywy 2002/83/WE Rady i Parlamentu Europejskiego z dnia 5 listopada 2002 r. dotyczącej ubezpieczeń na życie (Dz.U. L 345 z 19.12.2002, str. 1) — Ustawa krajowa dyskryminująca ubezpieczycieli z innych państw członkowskich

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 19 z 22.1.2005.

**Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 18 lipca 2007 r.
— Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice
Włoskiej**

(Sprawa C-134/05) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Swoboda świadczenia usług — Swoboda przedsiębiorczości — Pozasądowa windykacja wierzytelności)

(2007/C 235/04)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: E. Traversa, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Włoska (przedstawiciele: I.M. Braglia i P. Gentili, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 43 WE i art. 49 WE — Ustawodawstwo krajowe poddające wykonywanie działalność w zakresie pozasądowej windykacji wierzytelności wymogowi uzyskania zezwolenia, którego ważność jest ograniczona do obszaru prowincji, w której zostało wydane

Sentencja

1) Ustanawiając w ramach tekstu skonsolidowanego ustaw o bezpieczeństwie publicznym (*Testo unico delle leggi di pubblica sicurezza*) zatwierdzonego dekretem królewskim nr 773 z dnia 18 czerwca 1931 r., ciążący na wszystkich przedsiębiorstwach wykonujących działalność w zakresie pozasądowej windykacji wierzytelności, obowiązek:

- złożenia — pomimo okoliczności, że przedsiębiorstwo posiada zezwolenie wydane przez questore jednej z prowincji — nowego wniosku w każdej prowincji, w której przedsiębiorstwo zamierza wykonywać działalność, z wyjątkiem sytuacji, gdy udzieliło ono pełnomocnictwa przedstawicielowi posiadającemu zezwolenie w tej innej prowincji, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które ciążą na niej na mocy art. 43 WE i art. 49 WE;
- posiadania lokalu na obszarze objętym zezwoleniem i umieszczenia w tym lokalu wykazu usług, które mogą być świadczone na rzecz klientów, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które ciążą na niej na mocy art. 49 WE;
- posiadania lokalu w każdej prowincji, w której przedsiębiorstwo zamierza prowadzić działalność, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które ciążą na niej na mocy art. 43 WE.

2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.

3) Komisja Wspólnot Europejskich i Republika Włoska pokryją własne koszty.

(¹) Dz.U. C 143 z 11.6.2005.

**Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 18 lipca 2007 r.
(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Korkein hallinto-oikeus — Finlandia) —
Oy AA**

(Sprawa C-231/05) (¹)

(Swoboda przedsiębiorczości — Przepisy podatkowe w dziedzinie podatku dochodowego — Możliwość odliczenia przez jedną spółkę kwot wypłaconych tytułem przepływu pieniężnego wewnątrz grupy — Obowiązek posiadania przez spółkę, na rzecz której następuje przekazanie, posiadania siedziby w danym państwie członkowskim)

(2007/C 235/05)

Język postępowania: fiński

Sąd krajowy

Korkein hallinto-oikeus — Finlandia

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Oy AA

Przedmiot

wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Korkein hallinto-oikeus — Wykładnia art. 43, 56 i 58 WE — Przepisy podatkowe w dziedzinie podatku dochodowego — Możliwość odliczenia przez jedną spółkę kwot wypłaconych tytułem przepływu pieniężnego wewnątrz grupy uzależniony o przesłanki aby spółka, na rzecz której następuje przekazanie również miała siedzibę w danym państwie członkowskim

Sentencja

Artykuł 43 WE nie sprzeciwia się przepisom państwa członkowskiego takim, jak w postępowaniu przed sądem krajowym, zgodnie z którymi spółka zależna będąca rezydentem tego państwa członkowskiego może odliczyć od swojego podlegającego opodatkowaniu dochodu kwotę przekazaną tytułem przepływu pieniężnego wewnątrz grupy na rzecz spółki dominującej, jedynie w przypadku, gdy spółka dominująca ma siedzibę w tym samym państwie członkowskim.

(¹) Dz.U. C 193 z 6.8.2005.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 18 lipca 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy)) — Postępowanie karne przeciwko Jürgenowi Kretzingerowi

(Sprawa C-288/05) (¹)

(Konwencja wykonawcza do układu z Schengen — Artykuł 54 — Zasada ne bis in idem — Pojęcie „ten sam czyn” — Papierosy pochodzące z przemytu — Przywóz do kilku umawiających się państw — Różne czyny — Ściganie w różnych umawiających się państwach — Pojęcie „wykonania” kar — Zawieszenie wykonania kary — Zaliczenie okresów krótkotrwałego tymczasowego aresztowania — Europejski nakaz aresztowania)

(2007/C 235/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

Jürgen Kretzinger

przy udziale: Hauptzollamt Augsburg

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesgerichtshof — Wykładnia art. 54 Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (Dz.U. 2000, L 239, str. 19) — Zasada ne bis in idem — Przesłanki wygaśnięcia prawa do ścigania — Pojęcie „tego samego czynu” — Transport papierosów pochodzących z przemytu przez terytorium kilku Państw Członkowskich — Skazanie w dwóch Państwach Członkowskich z powodu oszustwa celnego i paserstwa celnego — Pojęcie „wykonania” — Zawieszenie wykonania kary — Zaliczenie tymczasowego aresztowania na poczet kary

Sentencja

1) Wykładni art. 54 Konwencji wykonawczej do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. zawartego między rządami państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec i Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, podpisanej w dniu 19 czerwca 1990 r. w Schengen należy dokonywać w następujący sposób:

— decydujące kryterium dla celów zastosowania tego przepisu stanowi kryterium tożsamości zdarzenia, rozumiane jako istnienie całości, na którą składają się nierozdzielnie ze sobą związane zachowania, niezależnie od kwalifikacji prawnej tych zachowań lub chronionego interesu prawnego;

— czyny polegające na przyjęciu zagranicznego tytoniu pochodzącego z przemytu w jednym z umawiających się państw i posiadanie tego samego tytoniu w innym umawiającym się państwie przy istnieniu dodatkowej okoliczności, że oskarżony, który był ścigany w dwóch umawiających się państwach, od samego początku zamierzał po pierwszym przyjęciu tytoniu przewieźć go do miejsca przeznaczenia przejeżdżając przez kilka umawiających się państw, stanowią zachowania, które mogą wchodzić w zakres pojęcia „ten sam czyn” w rozumieniu art. 54 KWUS. Ostateczna ocena tej kwestii należy do właściwych sądów krajowych.

2) W rozumieniu art. 54 KWUS kara wymierzona przez sąd umawiającego się państwa „została [...] wykonana” lub „jest ona w trakcie wykonywania”, jeżeli zgodnie z prawem tego państwa członkowskiego, oskarżonemu została wymierzona kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

3) W rozumieniu art. 54 KWUS nie można uznać, że kara wymierzona przez sąd umawiającego się państwa została „wykonana” czy też jest ona „w trakcie wykonywania”, jeżeli oskarżony został krótkotrwanie zatrzymany lub aresztowany, a zgodnie z prawem państwa wydającego wyrok to pozbawienie wolności byłoby zaliczone na poczet późniejszego wykonania kary pozbawienia wolności.